

Nr 631

Av herr Jönsson i Ingemarsgården m. fl., om *lättnader i beskattningen för personer med nedsatt skatteförmåga.*

(Lika lydande med motion nr 510 i Första kammaren)

Från folkpartiets sida har vid upprepade tillfällen begärts ändrade regler för beskattning av personer med nedsatt skatteförmåga. Särskild vikt har härvid fästs vid förslag för att undanröja den hårda "marginalskatt" som folkpensionärer med låga inkomster får vidkännas.

1964 föreslog finansministern en höjning av maximibeloppet för det extra avdraget för nedsatt skatteförmåga från 3 000 kr. till 4 500 kr. Från folkpartiets sida anfördes att den föreslagna höjningen var alltför knappt tilltagen, och i stället förordades en höjning till 5 000 kr. Det är viktigt att det extra avdraget tillsammans med ortsavdraget minst täcker ålderspension och inkomstprövad folkpensionsförmån, kommunalt bostadstillägg och hustrutillägg. Därvid bör beaktas att bostadstilläggen i de större städerna på grund av de högre bostadskostnaderna där utgår med särskilt stora belopp. För att undgå kännbar marginalbeskattning för en mindre inkomst vid sidan om folkpensionsförmånerna bör det extra avdraget helst också täcka en viss marginal utöver dessa förmåner. Förslaget om höjning till 5 000 kr. som maximibelopp är i dagens läge närmast blygsamt med hänsyn till inträdda levnads-kostnadsökningar.

Det framstår som önskvärt att anvisningar för enhetlighet vid taxeringen utformas och att dessa ännu längre än senast gjorda förbättringar tillgodoser önskemålet att "avtrappningen" göres mjukare. Vi vill särskilt betona att avtrappningsreglerna utformas med beaktande av den vid extrainkomst av viss storlek samtidigt inträdande reduktionen av det kommunala bostadstillägget och hustrutillägget, så att den sammanlagda marginalbeskattningen lindras i förhållande till nuläget.

Extra avdrag får göras för folkpensionärer och för sådan nedsättning av skatteförmågan som orsakas av sjukdom, olyckshändelse, ålderdom och underhåll av andra närstående än barn. Det är angeläget att man vid fastställande av det extra avdraget tar hänsyn till merkostnader i större utsträckning än f. n. Praxis för beaktande av sådana merkostnader är skiftande mellan olika beskattningsnämnder och kan rent

allmänt sägas vara restriktiv. Ogynnsamma följder av detta förhållande uppkommer bl. a. för handikappade och långtidssjuka.

Personer som uppoffrar sig genom att vårda anhöriga i eller utanför hemmet bör inte drabbas av en oskäligen beskattning av sina små förtjänster vid sidan av. En stor generositet bör visas i detta hänseende från beskattningsmyndigheternas sida, så att hänsyn tas till det förhållandet att personerna i fråga har stora direkta och indirekta utgifter för sina vårdande utgifter.

Med hänvisning till det anförda hemställes,
att riksdagen måtte

1. besluta sådan ändring av bestämmelserna rörande extra avdrag för nedsatt skatteförmåga att ifrågasättande avdrags maximibelopp höjes till 5 000 kr. i stället för nu gällande 4 500 kr.,

2. i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förbättrade regler för avtrappning av det extra avdraget i syfte att undgå eljest uppkommande hög marginalsatt vid avdragets övre gräns, samt

3. i skrivelse till Kungl. Maj:t begära åtgärder för att vård av anhörig i eller utanför hemmet skall ge vidgad rätt till avdrag för nedsatt skatteförmåga.

Stockholm den 26 januari 1966

Elias Jönsson
i Ingemarsgården

Sten Sjöholm

Sven Antby